

FRIGIEL A FLUFFY

DOBRODRUZI Z MINECRAFTU

HON ZA POKLADEM

FRIGIEL - ANGE

computer

press

NEOFICIÁLNÍ DOBRODRUŽSTVÍ
ZE SVĚTA MINECRAFTU

Slalom

Frigiel a Fluffy Dobrodruzi z Minecraftu

Hon za pokladem

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatrosmedia.cz

Frigiel - Ange

Název knihy – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

FRIGIEL A FLUFFY

DOBRODRUZI Z MINECRAFTU

1. DÍL

HON ZA POKLADEM

FRIGIEL – ANGE

Slalom

computer
press

Published in the French language originally under the title:

Frigiel et Fluffy : Les origines – La chasse au trésor (tome 1)

© 2018, Slalom, an imprint of Édi8, Paris, France.

« Minecraft » is a Notch Development AB registered trademark

This book is a work of fiction and not an official Minecraft product, nor an approved by or associated to Mojang.

The other names, characters, places and plots are either imagined by the author, either used fictitiously.

Translation © Kateřina Marko, 2022

ISBN tištěné verze 978-80-251-5055-9

ISBN e-knihy 978-80-251-5065-8 (1. zveřejnění, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-251-5066-5 (1. zveřejnění, 2022) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-251-5064-1 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

POSTAVY

Frigiel: 10letý vnuk Ernalda. Nikdy nepotkal své rodiče a neví, co se jim stalo. Žije ve vesnici Lanniel.

Fluffy: Frigelův pes.

Ernald: 60letý dědeček Frigiela. Muž s tajemnou minulostí, který je často mimo vesnici.

Hermeline: starší dáma, sousedka a ochránářka Frigiela.

Ophélie: 11letá nejlepší kamarádka Frigiela. Učenka architekta Bartholomého.

Xandre: 19letý bratr Ophélie.

Erikh: 13letý soupeř Frigiela.

Jenna: 10letá sestra Erikha.

Brogh: 11letý bratranec Erikha.

Mirka: 12letá kamarádka Ophélie, další učenka architekta Bartholomého.

Bartholomé: známý architekt, který žije ve vesnici.

Lludd Law: mystický bojovník, který se stal králem světa.

Askar Raug: mocný čaroděj a dvojče Lludda Lawa.

KAPITOLA 1

Kostka slunce zapadala nad Ardanským lesem, ze kterého se ozývalo znepokojující praskání. Bylo už docela pozdě, šest hodin večer, a Frigiel ztratil svého psa.

„Fluffy!“ volal na něj. „Fluffy!“

Žádné odpovědi se mu ale nedostalo, proto znepokojený Frigiel pokračoval dále lesem do čím dál větší tmy. Chlapec zrovna oslavil desáté narozeniny a byl

v lese sám, což se moc nedoporučuje. Vyskytují se v něm totiž zombie, které se tu v noci rády potulují.

„Fluffy!“

Konečně se ozvalo radostné zaštekání, a Frigiel tak přidal do kroku. Uf, jeho pes byl živý a zdravý blízko jedné stěny Ghastleventské hory, která je známá jeskyněmi plnými mobů. Frigiel se vydal z vesnice dál, než by měl. Bude mu trvat aspoň hodinu, než se vrátí zpátky.

„Fluffy, pohni sebou, odcházíme,“ nařídil svému čtyřnohému kamarádovi. „Nebo nás brzy sežerou zombie.“

Fluffy znovu zaštekal. Chtěl mu snad odporovat? Ne, chtěl mu něco ukázat. Malbu na skalnaté stěně, na které se třpytila červená růže. Frigiel si promnul oči. Ta květina mu něco připomínala... Ale co to bylo?

Vypadala nově. Kdo ji mohl namalovat v této opuštěné části lesa? Jediná umělkyně, kterou Frigiel znal, byla jeho kamarádka Ophélie, tedy pokud se dá o jedenáctileté dívce říct, že je „umělkyně“... Ta by ovšem nikdy tak neriskovala, aby vážila tak dlouhou cestu až sem.

Frigiel si všiml, že v chybějícím bloku skály leží červené jablko, a říkal si, jak se tam mohlo dostat. Že by tam byla někde poblíž jabloň? To je dost zvláštní.

Fluffy zaštěkal a Frigiel se vrátil myšlenkami zpátky do reality.

„Do pytle! Zombie!“

Chytil psa do náruče a dal se do běhu.

KAPITOLA 2

„Musím se vrátit domů před západem slunce. Měl bych být v chráněné části vesnice, než zajde slunce!“ pomyslel si Frigiel, zatímco mu ostružiníky šlehaly do steh.

Stíny větví stromů se pomalu prodlužovaly, jak se postupně stále více smrákalo... Frigielovi nechyběla představivost, už živě viděl, jak hranaté slunce zapadá

za obzor, zombie se vynořují ze země a vrhají se na něj.

„Fluffy, jsem hlupák, že jsem šel tak daleko.“

„Haf!“ odpověděl pes víc než souhlasným štěknutím.

„Fluffy, jsem idiot!“

„Haf!“

„Fluffy, nemusíš se mnou souhlasit!“

„Haf!“

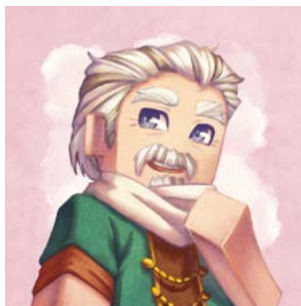
Konečně Frigiel vyběhl z okraje lesa. V padající tmě se objevovaly poklidné domy vesnice Lanniel, chráněné strážní věží. Už stačilo jenom přejít palouk U Šikmého stromu a byl by v bezpečí. Chlapec se bez dechu zastavil dřív, než dorazil do cíle.

„Už nemůžu,“ vydechl ztěžka. „Nemůžu dál, běž...“

Slunce zapadlo. Náhle se za ním ozvalo zvláštní zaškrábání. Vychrtlá ruka mu sáhla na rameno...

Frigiel se ani neotočil a vzal nohy na ramena. V náručí svíral svého psa. Hranici vesnice Lanniel překročil přesně v okamžiku, když se na ni snesla tma.

KAPITOLA 3

Je zachráněn.

Frigiel padl vyčerpaný na zem, ale smál se, protože mu spadl obrovský kámen ze srdce. Fluffy vrčel na přicházejícího Xandra, staršího bratra Ophélie. Měl ten večer hlídku na strážní věži a ponechal tam druhého kolegu, aby sám přivítal opozdilce.

„Ach jo, Frigieli, zahráváš si s ohněm. Dorazil jsi za minutu dvanáct!“ řekl se zamračeným výrazem.

„Omlouvám se, zašel jsem moc daleko.“

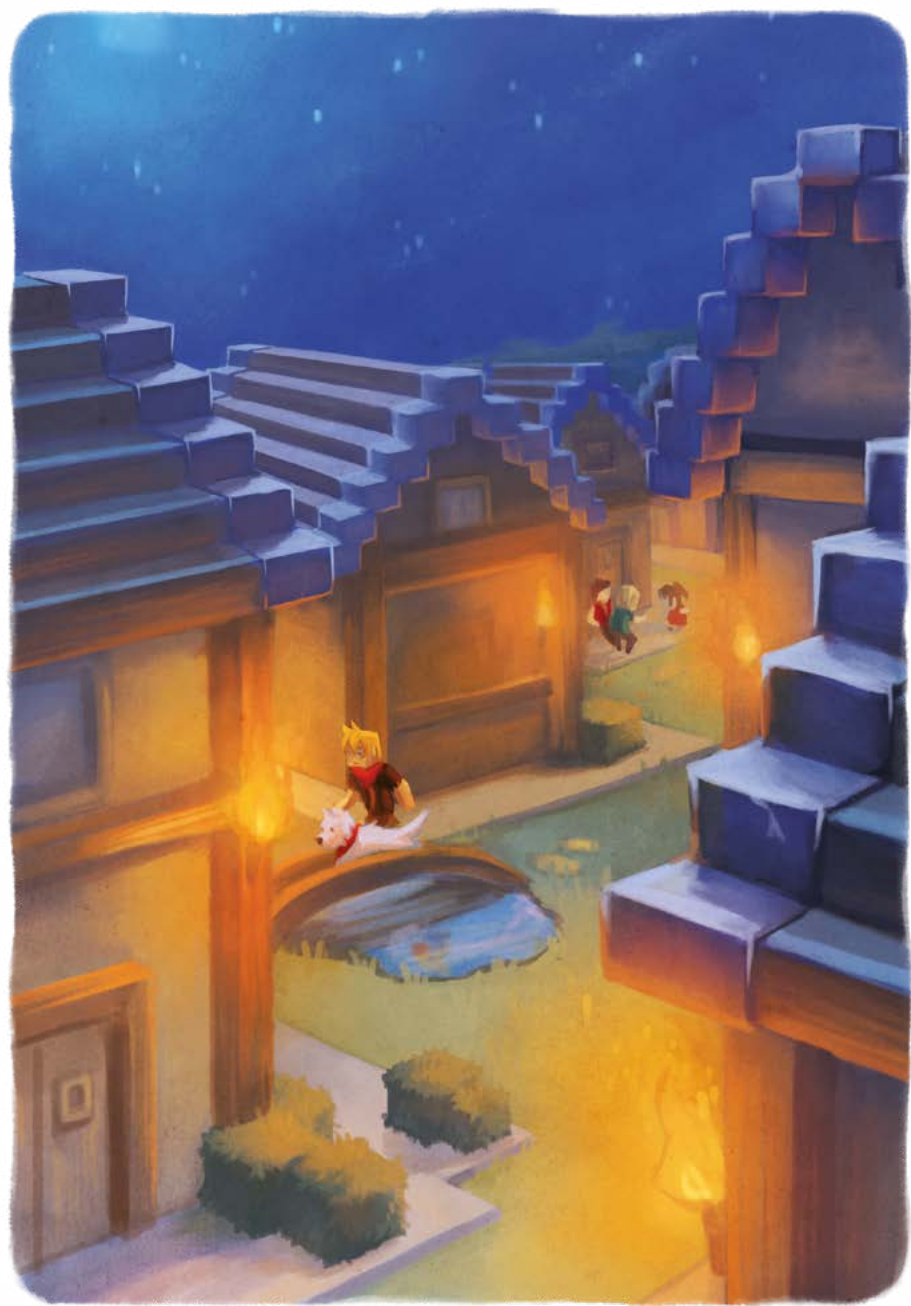
„To nebylo zrovna moc zodpovědné. Jsi příliš mladý, abys tak riskoval. Co by na to řekl tvůj dědeček?“ ujal se znovu řeči Xandre.

„Příště si dám pozor, slibuji,“ odpověděl Frigiel, aby se tomu tématu vyhnul.

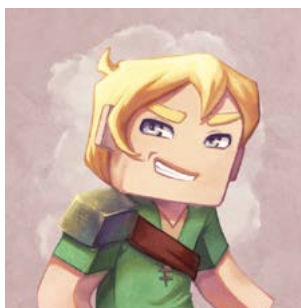
Poděkoval Xandrovi a s těžkým srdcem odešel. Jeho dědeček tu pro něj moc nebyl, když ho zrovna potřeboval, příliš se svému vnukovi nevěnoval. Byl to ale dobrý a milující muž. Když Frigielovi rodiče zmizeli, vzal ho k sobě. Miloval ho, živil, vychovával, Frigiel měl ale někdy pocit, jako by Ernard nebyl duchem přítomen... Jako by myslel na něco jiného, jako by ho znepokojovala nějaká tajemství, která s ním nechtěl sdílet.

Tak jako tak už byl nejvyšší čas vrátit se domů. Vesnice osvětlená loučemi vypadala kouzelně. Cesty lemované kameny, krásné dřevěné domy, z nichž některé měly více poschodí, jasný rukopis slavného architekta Bartholomého.

Frigiel přešel jezero po malém mostě a vydal se nenápadnou uličkou k domovu, aby se vyhnul blížící se skupince dětí.

KAPITOLA 4

Těsně vedle.

„Hej, vnuku čaroděje,“ zakřičel nějaký hlas.

Frigiel se otočil a nepřekvapilo ho, že vidí své dva úhlavní nepřátele, Erikha a Brogha, opřené o zed’.

Erikhovi je dvanáct let, má vysokou a hubenou postavu, blondáté vlasy a šedé oči. Jeho bratranec Brogh, malý, svalnatý brunet, i Erikh měli od začátku